

மேமன்கவி

ஷுக ராகங்கள்

எழுத்தாளர் சூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

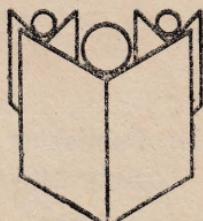
— ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର

யுக ராகங்கள்

(புதுக்கவீதைகள்)

மேமன்கவி

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்
வரையறுக்கப்பட்ட சங்கம்
59/1, ஹெசன் வீதி, கொழும்பு-3.

யுக ராகங்கள்

(புதுக்கவிதைகள்)

மேமன் கவி

முதல் பதிப்பு: ஜூலை 1976

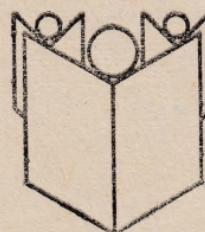
பதிப்புரிமை: ஆசிரியர் (c)

விலை: 3/-

அச்சகம்:

சாந்தி அச்சகம்
நீர்கொழும்பு.

வெளியீடு: எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

7

YUGA RAKANGAL

(Collection of Verses)

By: MEMON KAVI

First Edition: JULY 1976

Price: 3/-

Publishers:

Writers' Co-operative Publishing
Society Ltd.

51/9, Hudson Road, Colombo-3.

சமர்ப்பணம்

தெரு ஒர ராச்சியத்தின்
சிதைந்து போன
ஆன்மாக்களுக்கும்;
திருமண நாளுக்காய்
ஏக்க பெருமுச்சகஞ்சன்
காத்திருக்கும்
சமுதாயக் கடவின்
கரையேறு படகுகளுக்கும்
இது—

பதிப்புணர்

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் ஏழாவது வெளியீடாக நன்பர் 'மேமன் கவி'யின் 'யுக ராகங்கள்' வெளிவருகிறது.

மேமன் கவி ஈழத்து இலக்கிய உலகின் இனைய தலை முறையைச் சேர்ந்த ஒரு படைப்பாளி. இவர் தமிழை காய்மொழியாகக் கொண்டவரல்லர். மேமன் இன்த்தைச் சேர்ந்தவர். என்றாலும் தமிழை நேசிப்பதில், தமிழ் இலக்கியத்தை நேசிப்பதில் இவர் எவருக்கும் சளைத்தவரல்லர்.

தீந்தமிழின் இனிமை எங்கே கேட்கிறதோ, தமிழ் இலக்கியம் பற்றி எங்கு பேசப்படுகிறதோ அங்கு இவர் முன் வரி சையில் நிற்பதைக் காணலாம். தமிழின் இன்பத்தை, தமிழ் இலக்கியத்தின் பேரானந்தகத்தை மாந்தி மாந்தி சுலவத்து அமைதி காணப்பதில் இவர் வெறியும், அத்த வெறியில் கிறக்கமும் கொண்பவர்.

தமிழரல்லாத இத் தமிழின் நூலை வெளியிடுவதில் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் மகிழ்ச்சி அடை கிறது. இன, மத, தேச எல்லைகளைக் கடந்து மனுக்குத்தை முழுமையாக நேசிக்கும் சர்வதேசப் பண்பின் ஒரு இயல்பான வெளிப்பாடே இது.

வளர்ந்துவரும் ஈழக் தமிழிலக்கியத்தின் ஜீவனும் தசையுமாக, படைப்பாற்றலும் சமூகப்பிரக்ஞஞ்சும் புதுவூலக வேட்கையும் கொண்ட இளம் சிறுஷ்டியாளர்கள் திகழ்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தக்க ஊக்குவிப்புகளை அளிப்பது இலக்கியத்தில் மெய் அக்கறைகொண்ட அணைத்து தமிழ் ஆர்வலர்களதும் தலையாய கடமையாகும். இந்த உணர்வு டனும் விசுவசிப்புடனும்தான் நமது புதிய இலக்கியச் சந்ததியின் ஒரு அங்கமாக உள்ள மேமன் கவியின் புதுக்கவிதை நூலை வெளியிடுகிறோம்.

புதுக்கவிதையின் கனதி இலக்கியத்துவம் பற்றிய மதிப்பிட்டில் இலக்கியங்காரர்கள் மத்தியில் கருத்துப்பிணைக்குகள் இருந்தாலும் இந்த வகைக்கவிதை செய்வோர் சமூக அந்திகளை எதிர்த்து தர்மாவேசம் கொண்டு நிற்பதையாராலும் அவதானியாது இருக்கமுடியாது. இந்த ஆந்யக்குழுறல்கான் நல்லிலக்கியத்தின் கால்கோள்.

இந்நாலுக்கும் இதன் ஆசிரியரின் எதிர்கால இலக்கியமுயற்சிகளுக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களின் முழு ஆகரவும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை, எமது பொய்த்துப்போக முடியாத எதிர்பார்ப்பாகும்.

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

நமத்தில் புதுக்கவிதை என்ற இலக்கிய உருவம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. புதுக்கவிதையைப்பது சாதா ரணமக்களுக்கும் விளங்கக்கூடிய வகையில் எழுதப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும், பல புதுக்கவிதை சஞ்சிகைகளும், பத்திரிகைகளும் தோன்றியிருக்கின்றன. அவைகள் பல புசிய புதுக்கவிதைகள் கவிஞர்களை உருவாக்கியுள்ளது. புதுக்கவிதைக்கென ஒருமரபு கிடையாது. இன்றுவரை பல அயிரக்கணக்கான புதுக்கவிதைகள் வெளிவந்தும் கூட அதற்குரிய இலக்கணத்தை யாரேனும் நிர்ணயிக்கவில்லை. ஈழத்து புதுக்கவிதையை நாம் மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவதாக, ஆராம்ப காலத்தில் சனி மனித பிரச்சினைகளும் மன உலோச்சல்களுக்கான புதுக்கவிதைகளின் காக்கலாக இருந்தன. இாண்டாவதாக வெறும் துணுக்குகள்! இந்தக் கவிதைகளில் ஆழமான பார்வையையோ கிறந்த படிமங்களையோ எம்மால் தரிசிக்க முடியவில்லை. மூன்றாவதாக நீண்டகவிதைகள்! இந்தக்கவிதைகளில் கிறந்த கருத்துக்களும் படிமங்களும் இடம் பெற்றன. இன்றுநாம் இருப்பது இந்த மூன்றாம் கால கட்டடத்தில்தான். இதைப் போன்ற கவிதைகளுக்கு மல்லிகை, அனி போன்ற இலக்கிய சஞ்சிகைகள் அதிகமாக இடமளித்தன. இப்படியான வளர்ச்சியில் உருவாகிக்கப்பட்ட நான் இந்த மூன்றாம் கால கட்டடக் கவிதைகளை பெரும்பாலும் எழுதியுள்ளேன்.

நான் வாழுகின்ற சூழலுக்கும்; இலக்கியத்திற்கும் வெளு தூரம், என் இனக்கிலோ அல்லது என்பரம்பரையிலோ இலக்கியகர்த்தாக்கள் தோன்றியதாகத் தெரியவில்லை. நான்

தமிழ்மேல் கொண்ட அபிமானமும் சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்ற அதங்கமுமே என்னை தயியில் எழுத்துஞ்சின. என் வளர்ச்சியில் பங்குபெறுவோர் பலர். அவர்களின் ஊக்கமும் பாராட்டுமே என்வளர்ச்சியின் முழுதாவும். நான் இக்தொகுதியை வெளியிடுவதனால் என்னை பெரிய கவிஞருகை பிரகடனப் படுத்திக் கொள்ளவில்லை. நான் இன்னும் இலக்கிய உலகில் வளர்ந்து வருபவன். நாளை வளர வேண்டியவன். இந்தத் தொகுதி காலத்தின் தேவை கருதியே வெளிவருகிறது.

விமர்சனத்தை வரவேற்கும் எண்ணம் உடையவன் நான். இந்தத் தொகுதியைப் பற்றிய உங்கள் விமர்சனமே நாளைய என் இலக்கியப் பாதையின் ஓளிவிளக்கு! என் கவிதைகளை பிரசரிக்கு எனக்கு மேலும் ஆர்வம் ஊட்டிய தேசாபிமானி, அக்னி. பொன்மடல், தினகான், நவயுகம், அபியக்தன் ஆகிய சஞ்சிகைகளினதும், பத்திரிகைகளினதும் ஆசிரியர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னை இலக்கிய ஒலகிற்கு அறிமுகப் படுத்திய பெருமை மல்லிகையைச்சாரும். அதற்கு அதன் அசிரியர் டொமினிக்ஜீவா அவர்களுக்கு நான் என்றும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இக்தொகுதிக்கு ஏன்னுரை வழங்கிய கவிஞர் எம். ஏ. நுஸ்மான் அவர்களுக்கும் இந்கக் தொகுதி சம்பந்தமாக பல ஆலோசனை தந்துகவிட ஈழவாணன், மு. கனகாஜன், வெ. மருசுபுதி, அ. வெ. அப்கூல் ஸலாம் ஆகியோருக்கும், இதை சிறந்த முறையில் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டு உதவிய நீர்கொழும்பு சாந்தி அச்சகசு. நவரத்தினராசா அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இறுதியாக என் கவிதைகளைத் தொகுதியாக்கி தங்கள் வெளியீடாய் வெளியிட முன்வந்த எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பகுப்பகத்தாருக்கும் என் நன்றி.

மேமன்கவி

கொழும்பு - 18

29 - 4 - 1976

புதுக்கவிதையும் மேமன் கணியும்

சூமார் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒலக் - வெஸ்சரின்ஸ்கி என்ற ரஷ்யக் கவிஞர் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். அவரை வழியனுப்பு முகமாக, இலங்கை சோவியத் நட்சுறவுச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற ஒரு பிரிவு பசாரக் கூட்டத்தில் சோவியத் கவிதை பற்றி ரஷ்ய மொழியில் அவர் ஒரு உரை நிகழ்த்தினார். அதைச் சிங்க ஊத்தில் ஒருவர் மொழி பெயர்த்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் வெஸ்சரின்ஸ்கி கூறிய ஒரு கூற்றை “‘ரஷ்ய மக்கள் ‘நிசந்தல்’ கவிதையை அதிகம் விரும்பிப் படிக்கிறார்கள்’” என்று மொழி பெயர்ப்பாளர் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்துக்கூறினார். அவாது உரையைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கலந்துகரையாடலில் சிலர் இக் கூற்றை ஒட்டிய பல கேள்விகளைக் கேட்டனர். “‘ரஷ்ய மக்கள் நிசந்தல்’ கவிதையை அதிகம் விரும்பிப் படிக்கிறார்கள் என்றால் ‘சந்தல்’ கவிதையின் நிலைமை என்ன என்று ஒருவர் கேட்டார். ரஷ்யக் கவிஞரால் அந்தக் கேள்வியின் பொருளை விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. மொழி பெயர்ப்பாளரும் மேஜையில் இருந்த சில ஏழுத்தாளர்களும் சிங்களத் கவிதை உலகில் நிலவும் சந்தல், நிசந்தல் போாராட்டத்தை எடுத்து விளக்கிய பிறகுதான் அவர் அந்தக் கேள்வியின் பொருளை ஒருவாறு புரிந்து கொண்டதாகத் தெரிந்தது. அவர் அதற்குக் கூறிய விடை, ‘ரஷ்யக் கவிஞர்கள் மத்தியில் இத்தகைய போராட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் தாங்கள் விரும்பியவாறு தங்கள் தேவையை ஒட்டி பழைய யாப்பு வடிவங்களிலோ அல்லது பதிய வடிவங்களிலோ எழுதுகிறார்கள். கவிதைக் தன்மையையும் பொருளையும்தான் அவர்கள் முக்கியமாகக் கருதுகிறார்கள்.’ என்ற பொருள் பட அமைந்தது. அவர் ரஷ்ய மொழியில் நவீன கவிதை என்று குறிப்பிட்டதைத்தான் மொழி பெயர்ப்பாளர் தவறு தலாக நிசந்தல் கவிதை என்று கூறி இருக்க வேண்டும் என நான் நினைத்தேன்.

இந்த நிகழ்ச்சியை நான் இங்கு கூறுவதற்கு காரணம் உண்டு. நாமும் கடந்த முப்பது நாற்பது ஆண்டுகளாக புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதை பற்றி அதிகம் வாக்குவாதம் செய்து களைப்படைந்திருக்கிறோம் தூவானம் போல இன்னும் இப் பொருள் பற்றிய சச்சரவுகள் இருந்து கொண்டு தான் உள்ளன. ஆயினும் இச் சச்சரவுகளைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கையில் பெரும்பாலும் அவை பொருளாற்றனவாகவே தோன்றுகின்றன.

புதுக்கவிதை மரபுக்கவிதை என்ற பாகுபாடு உள்ள மையில் மொழி ஊடகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே யாகும். புதுக்கவிதை உண்மையில் ஒரு புதிய கவிதை வடிவம் அல்ல, ஒரு ஊடகமாற்றம் மட்டுமேயாகும். செய்யுளை ஊடகமாகக் கொண்ட கவிதை மரபுக் கவிதை என்றும் உரை நடையை ஊடகமாகக் கொண்ட கவிதை புதுக்கவிதை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. புதுக்கவிதையாளர்கள் தங்கள் கவிகை உரை நடையில் எழுதப்படுகின்றது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்கக்கூடும். ஆயினும் மொழி யியல் அடிப்படையில் நோக்கும் போது இன்றைய புதுக்கவிதைகளில் தொண்ணாறு சதவீதத்துக்கு அதிகமானவை உரை நடையையே ஊடகமாகக் கொண்டுள்ளன என்பதைக் காணலாம். ஆனால் கவிதை என்ற ஊடகத்தில் எழுதப்படுகின்றது என்பது பிரச்சினைக்குரியதல்ல. உரை நடையிலும் சிறந்த கவிகைகள் எழுதப்பட முடியும் என்பதற்கு தமிழிலும் பிறமொழிகளிலும் நாம் பல உதாரணங்கள் சாட்ட முடியும். இலக்கியத்தின் பிறவடிவங்களைப் போன்றே கவிதையும் உரை நடை ஊடகத்துக்கு மாற்ற தொடங்கியமைக்கு சில வரலாற்றுக் காரணங்கள் உள். அவற்றை நாம் இங்கு ஆராய் வேண்டியதும் இல்லை.

ஆயினும் புதுக்கவிதையாளருக்கும் மரபுக்கவிதையாளருக்கும் இடையே தொடர்ந்து கருத்து மோதல்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. புதுக்கவிதையாளர் பலர் கண்மூடிக் கணமாக செய்யுளை நிராகரிப்பர். அதற்கு அவர்கள் கூறும் பிரதான காரணம், நவீன உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு செய்யுள் சக்தியற்றது அது வளைந்து கொடுப்பதில்லை

என்பதாகும். இது அவர்களின் இயலாமையின் வெளிப்பாடு என்றே தோன்றுகின்றது. செய்யுளை நவீனப்படுத்துவதற்கும் நவீன உள்ளடக்கத்தை அதில் வளர்ப்பதற்கும் அதிக பட்ச மொழியாற்றல் வேண்டும். துரத்ஷ்டவசமாக நமது புதுக்கவிதையாளர்களிடம் அது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிச்சஸ்ரத்தியின் ‘குயிலின் கருதி’ என்ற நாலே செய்யுள் இவர்களுக்குக் கைவராத சங்கதி என்பதற்கு நல்ல உதாரணம். ஒருவகையில் புதிய கல்வி முறையில் தவிர்க்கமுடியாத விளைவாகவும் நாம் இதனைச் சொல்லலாம். ஆனால் மறுதலையில் மஹாகலிபோன்ற செய்யுள் ஆற்றல் மிக்க இவர் செய்யுளை நவீனப்படுத்தி உள்ளதையும், நவீன உள்ளடக்கத்தை செய்யுளில் அற்புதமான கவிதைகளாக வார்த்துள்ளதையும் நாம் காண்கின்றோம். என்னைப் பொறுத்தவரை செய்யுள் ஊடகத்திலேயே நான் கவிதை எழுதுகின்றேன். ஆனால் க. யோகராசா போன்ற ஆற்றல்மிக்க புதுக்கவிதையாளர் பலர் எனது கவிதைகளையும் புதுக்கவிதை என்றே கருதிவந்தனர். செய்யுளை உரைநடைக்குக் கிட்டியதாக ஒருங்கமைத்ததும் கவிதையில் அச்சமைப்பில் நவீன முறையை ஏற்றுக் கொண்டதும் இதற்குக் காரணமாகலாம்.

புதுக்கவிதையை எதிர்த்தவர்களை நாம் மூன்றுவகைப் படுத்தலாம். ஒரு சாரார் பழமை வழிவந்த பண்டித மரபினர். இவர்கள் செய்யுளுக்கும் கவிதைக்கும் போதனை உணராதவர்கள். செய்யுளைக் கவிதையாகவே கருதியவர்கள். இவர்களின் எதிர்ப்பு ஆக்கடூர்வமற்ற முனை முனுப்பாக தேய்ந்து அழிந்தது. மறுசாரார் செய்யுளை ஊடகமாகக் கொண்டு சிறந்த கவிதைகள் பல படைத்த மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன், போன்ற செய்யுள் வழிக்கவீரர்கள். இவர்களின் எதிர்ப்பு பழக்கதோஷத்தின் பாற்பட்டது என்றே கூற வேண்டும். ஒசை நயத்தை கவிதையின் முக்கியமான ஒரு உறுப்பாக இவர்கள் கருதினர். அதனால் ஒசை நயமற்ற புதுக்கவிதைகளை இவர்கள் கவிதை என்று ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்கினர். மூன்றாவது சாரார் மற்போக்குவிமர்ச்சர்கள். இவர்களே சித்தாந்த ரீதியில் தீவிரமாகப் புதுக்கவிதையை எதிர்த்தனர். உண்மையில் இவர்களின் எதிர்ப்பின் அடிப்படை புதுக் கவிதையின் உள்ளடக்கமே.

குறிப்பாக 70ம் ஆண்டு வரை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் புதுக்கவிதை அகநோக்காளர்களின் வெளியீட்டுச் சாதன மாகவே இருந்து வந்தது. தனிமனித வாதிகளான இவர்கள் தமது மனமுறிவுகளையும் விரத்திகளையும் தங்களுக்கே உரிய குறியீடுகள், படிமங்கள் மூலம் கருகலான மொழியில் கவிதை களாக வெளிப்படுத்தினர். பெரும்பாலான வாசகர்களுக்கு சுவைபுரியாத புதிராகவே இருந்தன. இக்கவிதைகளின் இத்தாந்த அடிப்படையை சாடிய முற்போக்கு விமர்சகரிகள் அதேசமயம் அதன் உருவத்தையும் நிராகரித்தனர். இவர்களும் ஒசைநயம் கவிதையின் பிரதான உறுப்பு என வலி யுறுத்தினர். ஆனால் 70 ன் பின்னர் புதுக்கவிதை பொது நலன் பேணும் ஆக்கபூர்மான சமுதாய உணர்வை உள்ளடக்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடர்ந்தியதும் இவர்களின் எதிர்ப்பும் படிப்படியாக மறைந்து விட்டது. உண்மையில் ஊடகத்தின் மீதான இவர்களின் எதிர்ப்பு உள்ளடக்கத்தின் மீதான எதிர்ப்பின் ஒரு பிரதிபலிப்பே என்பதையே இது சாட்டுகின்றது. இன்று உரைநடையில் கவிதை எழுத முடியாது என்ற கருத்து மெல்ல மெல்ல மங்கி வருவதை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இப்போது புதுக்கவிதையும் நிலைபேறுடையதாக மாறி விட்டது என்றே கொள்ள வேண்டும். ஆற்றல் உள்ள கவிஞரின் கையில் ஊடகமாற்றம் கவிதையை அதிகம் பாதிக்காது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, புதுக்கவிதை மரபுக்கவிதை என்ற போராட்டம் மறைந்து நவீன கவிதை அல்லது தற்காலக் கவிதை (Modern Poetry) என்ற கருத்தோட்டம் வளர்வதே விரும்பத்தக்கதுவாகும். இதை உணர்த்தவே சோவியத் கவிஞர் பற்றி ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டேன். பிற ஜோராப்பிய மொழிகளிலும் நிலைமை இப்படித்தான் என்றே தெரிய வருகிறது.

ii

தமிழில் புதுக்கவிதை நிலைபேறுடையதாக மாறிவிட்ட போதிலும் இன்றையப் புதுக்கவிதைபற்றிப் பல விமர்சனங்கள் உண்டு. இன்று பொதுவாக அச்சமைப்பே கவிதையை நிர்ணயிக்கும் ஒரு பிரதான கருவியாகக் காணப்படுகின்றது.

மேல் இருந்து கீழ்நோக்கி வரிசை முறையில் குத்துபக்கியாக (Vertical) அச்சிடப்படும் எதுவும் கவிதை என்றே இன்று கருகப்படுகின்றது. இது நல்ல கவிதை அல்லது கூடாத கவிதை என்று விமர்சிக்கப் படலாம். ஆனால் அது கவிதை தான் என்பதை அகன் அச்சமைப்பு முகவிலேயே நிர்ணயித்து விடுகின்றது. ஒரு காலத்தில் வெண்பா விருத்தம் போன்ற செய்யுள் உருவங்களில் எழுகப்பட்டதெல்லாம் கவிதை என்று கருகப்பட்டதைப்போல கக்கபத்தியாக அச்சிடப் படுமள்ளலாம் கவிதை என்று கருகப்படும் ஒருங்கமைக்க இது வழிகோல உள்ளது. இவ்வாறு அச்சிடப்படும் ஒரு பத்திரிகை விளம்பரம் கூட முதலில் கவிதை என்ற பிரமையை ஊட்டி கின்றது. பொதுவாக புதுக்கவிதையின் அச்சமைப்பில் சொற்கள் காாணமற்ற முறையிலேயே (arbitrary) வரிசையில் படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் இவ் அச்சமைப்பைக்கொண்டு புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் வகுக்குவும் சிலர் அப்பாலிக் கணமாக முன்னாகின்றனர். இது இன்றையப் புதுக்கவிதையின் ஒரு பாதசமான விளைவு எனலாம். இன்றையப் புதுக்கவிதை கள் பலவாற்றைக் கிடைப்பத்தியாக (horizontal) பந்திஅமைப்பில் அச்சிட்டால் அவற்றைக் கவிதை என்று சொல்ல யாரும் முன் வரார். குத்துபக்கியாகவோ, கிடைப்பத்தியாகவோ அச்சிடப்பட்டும் ஒரு கவிதை தன் கவிதைத் தன்மையை இழக்காகிறாக வேண்டும்.

இன்றையப் பெரும்பாலான புதுக்கவிதைகள் ஒரோ பொருளை வெவ்வேறு வார்த்தைகளிலும் முறைகளிலும் திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன என்பது பிரி தொகை விமர்சனமாகும். ஏழை, பணக்காரன், தொழிலாளி முதலாளி, சுரண்டும் வர்க்கம், சுரண்டப்படும் வர்க்கம், என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் எழுவோம் நீங்கள் அழிவீர் நாங்கள் சாசுவகமாவோம் நீங்கள் சாம்பராவீர் போன்ற கோசங்களைத் திரும்பத் திரும்ப எழுப்புவதாகவே பெரும் பாலான கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. கோசங்களின் மிகைப்பும் உணர்வின் மாப்புமே அகிகரித்துள்ளன. வாழ் வின் மழுமையான இயக்கப் போக்கையும் புறவாழ்வு அக உணர்வகளில் ஏற்படுத்தும் விகற்பங்களையும் நுட்பமாகப் புரிந்துகொண்டு பிரதிபலிப்பதைவிட குத்திரப்பாங்கான

கோசங்களை எழுப்பிவது சுலபமானதே. வாழ்வை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு மாக்ஸீயம் வழிகாட்டுகின்றது. ஆனால் பிரபஞ்ச யதார்த்தம் பேசும் பேதையர் சிலர் மாக்ஸீயத்தைக் கொச்சைப் படுத்திப் புரிந்து கொண்டதைப் போல மாக்ஸீயத்தை வரித்துக் கொண்ட சிலரும் அதைக் கொச்சைப் படுத்திப் புரிந்து கொண்டதன் விளைவே இது என்னாம். இதனால் கவிதையாளின் அகண்டமான பரப்பைசில குறிப்பிட்ட சூத்திரப் பாங்கான கோச நடைக்குள் இவர்கள் குறுக்கிக் கொண்டனர். அதனால் இன்றையக் கவிதை ஜீவன் இழந்து காணப்படுகின்றது. என்பது ஒன்றையே.

iii

இந்தப் பின்னணியில் நண்பர் மேமன்கவியின் இக்கவிதைக் தொகுதியை நோக்கத்து பயனுடையதாக இருக்கும். மேமன் கவி 1970-ம் ஆண்டின் பின்னர் கவிதை எழுதத் தொடங்கியவர் என்று நினைக்கின்றேன். '70-ன் பின்னர் இலங்கைத் தூாரிம்க்கவிகையில் ஒரு புதிய அலை தோன்றியது. இச்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட அாசியல் வெக்கிய விழிப்புணர்வும் தென் இந்தியப் புதுக்கவிதைகளின் செல்லாக்கும் நாற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களை கவிதை உலகுள் இழுத்து விட்டன. புதிய சமூகாய மாற்றத்துக்காகக் குரல் கொடுக்கும் புரட்சிகரச் சிந்தனைப் போக்குடைய இவ்விளைஞர்கள் யாவரும் தங்கள் எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்குப் பதுக்கவிதை ஒரு வெகுவான சாதனம் எனக் கண்டனர். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுள் ஈழத்துக்கவிதை பெரும்பாலும் புதுக்கவிதையாகவே மாறிவிட்டது. முற்போக்கான கருத்துக்களே இன்றையப் புதுக்கவிதையின் பலம் என்று சொல்லவேண்டும். கலைப் பெறுமானம் உடைய படைப்புக்கள் இவற்றுள் மிகச் சொற்பமாகவே காணப்படுகின்றன. புதுக்கவிதை உலகில் சில தனி ஆளுமைகள் வளர்ச்சியடையும் வரை நிலைமை இவ்வாறே இருக்கக்கூடும். இத்தகைய தனி ஆளுமையின் வளர்ச்சிக்கான அறிகுறிச்சுரும் சமீபத்தில் தென்படத் தொடங்கியுள்ளன என்று ஓவரு கூட்டுரையில் இன்றைய ஈழத்துக்கவிதைப் போக்குபற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நண்பர் மேமன் கவி இன்றைய ஈழத்

துக் கவிதைப்போக்கின் ஒரு பிரதிநிதியாகவும் உள்ளார். அவரது இத்தொகுப்பில் பலவேறு மாசமான 32 கவிதைகள் உள்ளன. பொதுவாக இவை அனைத்தும் சமூக ஏற்றுத் தாழ்வக்கு எதிரான கருத்துக்களையே உள்ளடக்கமாகவீ கொண்டிருள்ளன. அவ்வகையில் இது கரு ஆரோக்கியமான சிந்தனைப் போக்கை வெளிக்காட்டுகின்றது என்னலாம். ஆயினும் இன்றையப் புதுக்கவிதைகளில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளை நாம் இங்கும் காண முடிகின்றது. அச்சமைப்பைக் கொண்டு கவிதை அந்தஸ்துப் பெற்ற சில கவிதைகள் இத்தொகுப்பிலும் உள்ளன. திரும்பத் திரும்ப ஒரே பொருளை வெவ்வேறு வகையில் கூறுவதான் ஒரு மனப் பதிலையும் சில கவிதைகள் ஏற்படுத்துகின்றன.

இன்றையப் புதுக்கவிதைகள் பலவாற்றில் காணப்படுவது போன்றே தீத்தொகுப்பில் உள்ள சில கவிதைகளிலும் மேல் இருந்து கீழ் நோக்கிச் செல்லும் குத்துபத்தியான வரிசை அமைப்பு காரணமற்ற ரீதியில் அமைந்திருக்கிற காணலாம். உதாரணமாக ‘அறுவடை’ என்ற கவிதை யையே காட்டலாம். அதன் சொற்களை பொருள் உடைய நீண்ட சொற்றெடுர்க்களால் வேறு வரிசை அமைப்பிலும் அச்சிடலாம். அவ்வாறு அச்சிடின் கவிதையின் நீளமும் குறைவும் பொருட்டுலப்பாடும் கலப்பாகும்.

உதாரணமாக:

என்னருமை
அம்மா கி
அன்று அடித்த
அடிகள்
இன்னும்
என்னினைவில்
கேங்கி நிற்கின்றன... என்ற ஏழ வரிகளையும்
‘என்னருமை அம்மா,
நீ அன்று அடித்த அடிகள்

இன்னும் என் நினைவில் கேங்கி நிற்கின்றன’ என்று மூன்று வரிகளாகக் குறைக்கலாம். இச் சொற்றெடுர்க் கலப்பில் பொருட்டுலப்பாடு கெளிவுபடும்.

மேமன் கவி வளரும், ஆற்றல் உடைய இளம் கவிஞர் இங்கு நான் காட்டிய குறைபாடுகள் அவரது வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்றே கருதுகின்றேன். அவரது இக்கண்ணி முயற் சியை தமிழ்க் கவிதை உலகம் விரும்பி வரவேற்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

எம். ஏ. நுழைமான்

265/47, காலி வீதி,

கொழும்பு-3.

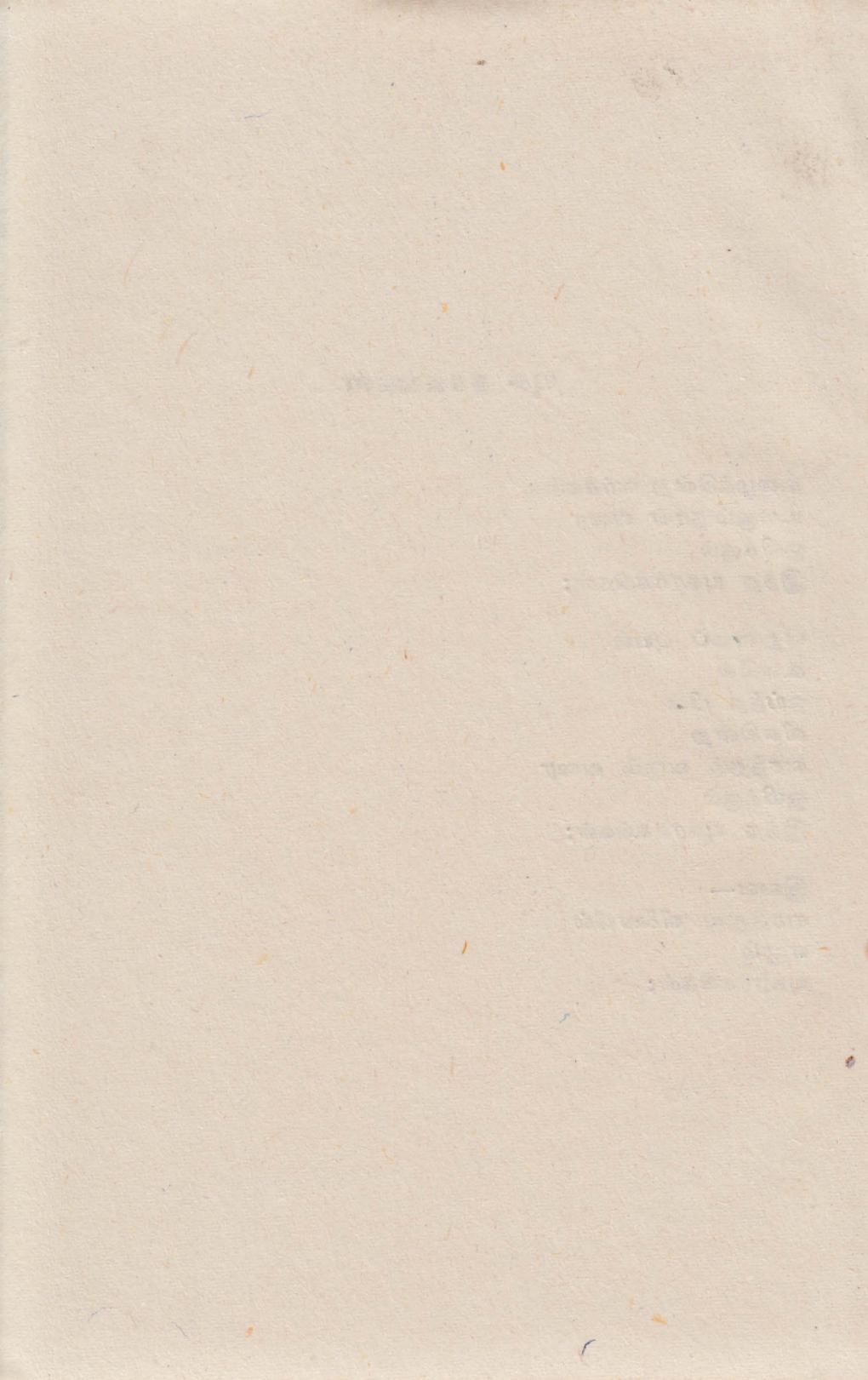
1-5-1976

யுக ராகங்கள்

உழூத்தின்ற வர்க்கம்
உயரும் நாள் வரை
ஒலிக்கும்
இந்த யுகராகங்கள்;

வறுமைப் புயல்
உலகில்
ஓய்ந்த பின்
வீச்சின்ற
வசந்தம் வரும் வரை
ஒலிக்கும்
இந்த யுகராகங்கள்;

இவை—
சமத்துவ வீணையில்
எழும்
யுகராகங்கள்;

சிறை

அவன் ஒரு...

புரட்சிக் வீரன்

அவனை—

தனதாக்கிக்கொள்ள

பலர் முயன்றனர்

முடியவில்லை

ஆனால் — இப்போது

அவனைத்

தனதாக்கிக்கொண்டனார்

அதனால் —

அவன் வரைவது...

புரட்சிக்கவிடை அல்ல;

அவர்களின் - புகழ்பாடும்

கவிடை!

கண்டுபிடிப்பு

புதிய கார்கள்
புதிய வீடுகள்
இவை
உங்கள்
உல்லாச வாழ்க்கை
கண்டுபிடிப்புகளின்
வெற்றிகள்
ஆனால்—
கறையாணப்போல
அரிக்கும் உங்களை
அழிக்கும் எங்கள்
கண்டுபிடிப்பு
வெற்றியே முழங்கும்
வர்க்கை ஒருமைப்பாடு

— தேசாபிமானி 1975 —

கரையேறு படகுகள்

சாக்கடையில் மிதக்கும்
சந்தனக் கட்டடகளாய்
சேற்றில் பிறந்த
செந்தாமரைகளாய்
கண்ணன்களுக்கு
ஏங்கும் ராதைகளாய்
இருக்கும் எங்களை
தீதனப் பேய்
வருபக்கம்
குதறித்தின்ன.....

அழகின்மை
இன்னெருபக்கம்
அழிக்கும்பொழுது —

எங்கள்
இதயக்கடவில்
எங்கள்
ஆஸப்படகுகள்
மழுகிட.....
“பதுயுகம் சமைக்க
வந்தபுத்தி ஜீவிகள்
நாங்கள்” என
உங்களைப் பிரகடனப்
படுத்தும் காளையரே!

மேனியை மறைக்க
ஆடையின்றி தவிக்கும்

எங்களை நீங்கள்
கைப்பிடிக்காமல்
வாதம் பேசுவதால்
நாங்கள்
விவப்பு மலர்களாய்
மாறி இருக்கிறோம்!

அன்று
கண்ணகிபொங்கி
எழுந்தபோது
மதுரை எரிந்தது போல்
இன்று —

எங்களுக்குக் கோவலர்கள்
கிடைக்காமையால்
நாங்கள் நவீன
கண்ணகிகளாய் மாறி
பொங்கி எழுப்போகிறோம்!

அப்பொழுது—
எங்களை கரையேற்று
இந்த பிறபோக்குச்
சமூகம்
எரிந்து சாம்பலாகி
எங்கோ
மறைந்துவிடும்!

— அக்னி 2 —

புதுயுகத்தின் புதிய பதிப்புகள்

உணவின் றி...
நெளிந்து போன
எங்கள் பிள்ளைகள்;
சேரி வாழ்வின்
சிதைந்து போன
ஒவியங்கள்!

மழு பெய்யும்
பொழுது —
வெள்ளம்
புரண்டோடும்
எங்கள் வீடுகள்;
சாக்கடைகள்
வளைந்தோடும்
இடங்கள்!

உங்கள்
கோரப்பிடியில்
சிக்கிஞ் சுலிக்கும்
எங்கள் இதயங்கள்;
வரண்டுபோன
பாலீஸ்வனங்கள்!

இந்த நிலை மாறிட.....
எங்கள்
சிறைதந்து போன
ஒவியங்கள் எல்லாம்
நாளை
சிறி எழுந்து
வரும் வேளை
சமுதாய “ஆர்ட்”
பேப்பரில்
எங்கள்
புகைபடிந்த ஒவியங்களே
புதுயுகத்தின்
புதிய பதிப்புகளாகும்!

— அக்னி 3 —

அறுவடை நாள்

என்னருமே
அம்மா நீ
அன்று அடித்த
அடிகள்
இன்னும்
என் நினைவில்
தெங்கி நிற்கின்றன
அன்று —
முதுகில் தானே
நீ அடித்தாய்!
ஆனால், அவையோ
இன்று என்
இகயத்தில்
விழுகின்றன.

சின்ன பாப்பா
சிறைங்கும் நேரம்
துண்பச் சுமைகள்
போதாமல்
அவளையும் ஒரு
சுமையாய்
நீ கொடுக்க,
நானே அவளை
தரையில்
இறக்கியதால்...

அன்று நீ

அடித்த அடிகள்
இன்னும் நினைவில்
தேங்கி நிற்கின்றன
அன்று முதல்
இன்று வரை
நம் வாழ்வு
பிரபஞ்ச வானில்
முதலாளித்துவ
மேகத்தால் சூழப்பட்ட
நிலவாக
இருப்பதனால்
உன் போன்ற
அன்னையரின்
கோப நெருப்பிற்கு
இரையாகும்
என் போன்ற
வீளை விறகு களை
நான் அறிவேன்!

ஓ...—

அன்று—
நீங்கள் அடித்த
அடிகள்
இன்று
இடங்கள்மாறி
எழைவாட்டும்
வர்க்கத்தின்மீது
வந்துவிழும்
சகாப்தமே!
எங்கள்
ஆசைப்பயிர்களின்
அறுவடைநாள்!

— அக்ளி 4 —

அலைகள்

மலையகதோட்டத்து
தொழிலாளர்பிள்ளைகளுக்கு
நடக்கும்
அந்தவகுப்பில்
ஆசிரியர் கேட்டார்;
‘அலைகள்ளப்படிப்
பொங்கும்?’

உடனே

அலைகடல்காண
அந்தமாணவரில்
ஒருவன்சொன்னேன்
‘உழைப்பாளிநெஞ்சின்
உணர்ச்சிகளைப்போல்’

— தேசாமிமானி 1975 —

பழமொழி

“தாய் கொன்று
சிசு மரணம்”

இது—
பத்திரிகை செய்தி!
வானேலி நிகழ்ச்சி
முழங்கியது
”கோழி மிதித்து
குஞ்சு சாவதில்லை”

— தினகரன் —

தோழன்

சமத்துவக்
கதிரவன
மறைக்க முயலும்
முதலாளித்துவ
மேகங்களோ
கலைக்க வந்த
காற்றே
பாட்டாளித் தோழன்!

— தேசாபிமானி —

போராட்டம்

சாதாரண ஒரு
பந்துக்காய்
இரு பையன்கள்
போராடுவது
சரியென நீங்கள்
சொன்னால்.....
நாங்கள்
எங்கள்
வர்க்க உரிமைக்காகப்
போராடுவதும்
தவறில்லையே!

— தேசாமிமாணி —

வளர்ச்சி

‘இதோ மனிதன்
சந்திரனில் இறங்கிவிட்டான் ’
வானெனுலி
அலறி ஓய்கிறது!

இது —
விஞ்ஞானத்தின்
வளர்ச்சி.....!

‘அம்மா பசிக்கிறது ’
குழந்தை கதறி ஓய்கிறது!
இது —
வந்துமையின் வளர்ச்சி!

— பொன்மடல் —

செங்குருதி வெள்ளம்

முற்போக்குச் சிந்தனையுடன்
இலட்சிய நோக்குடன்
சமுதாயப் பாதையில்.....
நாங்கள் பயணத்தைத்
தொடரும் பொழுது —
எங்கள் மண்டைகளை
பிற்போக்குக் கற்கள்
பதம் பார்க்கையில்
செங்குருதி வெள்ளம்
பாய்ந்து
எங்கள்
போராட்ட கட்டிட
அஸ்திவாரத்தை
மேலும்
வலுப்படுத்துகிறது!

— பொன்மடல் —

கிழியப்போகும் பர்தாக்கள்

சமுதாயப் பெண்ணின்
பர்தாக்கள் நீங்கள்
எங்களைச்
சுரண்டி... சுரண்டி
கொழுக்கை —
பர்தாக்களாய் இருந்து
உண்மைகளை
மன ரக்கி றீர்கள்.

உழைப்பின் மகிழமயை
உணராது
உண்டு கொழுக்கும்
நீங்கள்
முன்று வேலை
சாப்பாட்டில்
ஒரு வேலை சாப்பாடும்
கிடைப்பதே அரிதாகிய
எங்கள் நிலை பற்றி
இந்திக்காமல்
சொகுசான வாழ்வு
வாழ்கி றீர்கள்!

எங்கள் பிள்ளைகளின்
ஏக்கப் பெருமுச்சுக்களும்
பசியில் எழுப்பும்
ஓலங்களும்
எங்கள் வீட்டில்
ஒலிப்பதை
நீங்கள் அறியாமல்
வாழ்கிறீர்கள்;

பர்தாக்கனே!
கொழுத்துக்
கொண்டிருப்போர்
தொடர்ந்து
கொழுத்துக்
கொண்டிருப்பதில்லை
பொறுத்துக்
கொண்டிருப்போர்
தொடர்ந்து
பொறுத்துக்
கொண்டிருப்பதில்லை.

அதனால் நானோ
நீங்கள்
கிழியப் போகும்
காட்சி எங்கள்
கண் முன்னே
மலரப் போகிறது!

தண்டனை

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி
எனக்கூறிய
தாடிக்கார முனிவனின்
பத்தகத்தை புரட்டிய
அதே கரங்களால்
எங்களை அணைத்து
இரவின் மெளனத்தில்
எங்களுடன்—
சங்கமித்து.....
மயக்கம் தீர்ந்த பின்
திரும்பிக்கூட பார்க்காமல்
போகும் பொழுது—

சமுதாய குப்பையில்
நாங்கள்
எச்சில் இலைகளாய்
பரிணமிக்கிறோம்!

எங்கள் குலம்
வெந்து மடியும்
வறுமை அக்னியை
அணைத்து—
பண நோட்டு நீரை
ஊற்றும் பொழுதும்—

சமுதாயச் சிறையில்

அடைப்பட்டு

மனித நாவுச்

சவுக்கால்

சொல் அடிகள்

படும் வேளை—

எங்களுக்குக் கிடைப்பது

வேசி என்ற பட்டமே!

இந்த கொடுமையின்

பிடியிலிருந்து விடுதலை

அடைய.....

நாய்களான அவர்கள்

ஏச்சில் இலைகளான

எங்களை

சுவைக்கும் பண்டமாய்

காமத்தீக்கு நீராய்

நினைத்து—

இனபத்தைப் பெறும்

அவர்கள் அழிய

நாங்கள் கொடுக்கும்

தண்டனை—

அந்த இனபத்தோடு

சங்கமித்து நிற்கும்

அகோரமான

நோய்கள்தான்!

சமத்துவக் காற்று

என்றே வரும்
வசந்தத்திற்காய்
எங்கள் வாழ்வு
ஏங்கிநிற்கும்;

புரட்சி வெள்ளத்தில்
உங்கள்
கொடுமை நாணல்கள்
தலை சாய்க்கும்!

எங்கள் கனவு
மொட்டுகள்
நனவு மலர்ச்சளாய்
விரியும்,

அப்பொழுது
எங்கும்
சமத்துவக்காற்று
வீசி—
எங்கள் ஏக்க
வாழ்வுக்கு
ஒரு முடிவு கட்டும்.

புதிய கனிகள்

அன்று —
வயலீக் கொத்தி
வியர்வையில் குளித்து
நூவிய
விதைகளின் பயன்
நெல்லின் அறுவடை;
இன்று
சமுதாய நிலத்தில்
சோஷலிஸ விதைகளைத்
நூவும்
எமது
நாளைய அறுவடை
வளர்ந்து ஒங்கும்
சமத்துவ விருட்ச
இனிய கனிகள்!

— தேசாபிமானி 1975 —

இன்ப ராகங்கள்

ஓ..... தாத்தா
செத்தா போன்ற?

ஒவ்வொரு
கணப்பொழுதும்
வாழ்வு வீணையில்
உழைப்பு ராகத்தையே
மீட்டினாலே!
அதனால்தான்
சாவென்னும்
அமைதி தலம்
தேடிப் போய்விட்டாயா?

உன் உழைப்பை
உரமாய் போட்டுப் போட்டு
உல்லாசப் பயிரை
வளர்த்து.....
வாழ்கிறது
ஒரு வர்க்கம்!

அந்த வர்க்கத்திற்கு
உழைத்து உழைத்து
உலகை விட்டே
அழிந்து போன
எங்கள் தாத்தா
எங்களுக்கென்று
என்ன வைத்தாய்?

ஓ தாத்தா
பதியப் போகும்
புதிய சரித்திரத்தில்
உன்னையர்ந்த
உலுத்தர் வாழ்வை
ஒழித்த பின்தான்
பாதை எமக்குப்
புதிதாய் விரியும்

அப்போது
நாங்கள்
துன்பப் பாடல்
முனங்காமல்
வாழ்வு வீணயில்
இசைப்பது எல்லாம்
இன்ப ராகங்களே!

யாத்திரை

எங்கள் வாப்பா
மரணித்து விட்டார்
அதோ.....
வாப்பாவின்
மரண ஊர்வலம்
நகர்கிறது!

கரத்தை இழுத்து
கரங்களில்
வலுவை இழந்து
இரத்தத்தைக் கக்கியே
எங்கள் வாப்பா
மரணித்தார்

எட்டு மணி நேரமும்
அந்தக் கரத்தையில்
எழுமை மாட்டைப் போல்
உதைத்தும்
எங்கள் வாப்பாவுக்கு
ஈ.பி.எப் கிடைக்கவில்லை
ஆனால்,
டி.பி.தான் கிடைத்தது

அடோ

எங்கள் வாப்பாவின்
மரண ஊர்வலம்
நகர்கிறது

நாங்கள்

‘வாப்பா பசிக்குது’
என்று கேட்ட
பொழுதெல்லாம்
அவரின்
இதயம் கல்லாய்
இருக்கவில்லை
அதனால்தான்...

அந்தச்

சுரண்டல் வர்க்கம்
எங்கள் வாப்பாவின்
தொண்டையில்
உழைப்புக் கயிற்றை
இறுக்கியே
இரத்தம் கக்க
வைத்துவிட்டது.

அடோ

எங்கள் வாப்பாவின்
மரண ஊர்வலம்
நகர்கிறது!
அதனேடு.....
எங்கள் சிந்தனையும்
நகர்கிறது.

நாங்கள் வருகின்ற
காலத்தில்
வாப்பாவைப் போல்
சாக விரும்பாததால்.....
இனி — எங்கள்
முச்சின் நோக்கமாய்
செயலாய்
இருக்கப் போவது —

உழைக்கும் வர்க்கத்தின்
இரத்தத்தை உறிஞ்சும்
ஒரு வர்க்கத்திற்கு
உலை வைப்பதே!

— அங்கி 5 —

இங்கே.....

ஈழ மாதாவின்
முத்த புதல்வியே
உன் திசை திருப்பம்
எங்கள் சுப்ரீட்ச
வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும்
இங்கே;
சுரண்டல் பேய்கள்
சுரண்டிப் பிழைத்து
வருகின்ற வேளை
உந்தன் திசை திருப்பம்
எங்கள் சிந்தனையின்
எழுச்சியாய்
மலரும் இங்கே —
சமத்துவ பூயியாய்
ஈழ நாடு
மலரும் இங்கே!

சமரச ராகங்கள்

கால வீணயில்
எழுகின்ற
பருவ ராகங்களை
பொருட்படுத்தாமல் ....
உழைப்பு வீணயில்
எழுப்புகின்றேம்
சோக ராகத்தை

கால வீண
சில வேளை
ஏங்களுக்காய்
‘தீபக் ராகம்’
இசைக்கும்;

ககபோக வாழ்வு
எரிந்து
சாம்பலாகும்;
உழைப்பு வீண
எழுப்புகின்ற
சோக ராகமும்
தணியும்;

சமத்துவ வீணயில்
நாங்கள்
எழுப்புகின்ற
சமரச ராகம்
எங்கும் ஒலிக்கும்!

கவிதை

கிந்தனை ஆடவனின்
மயக்கப்பார்வையில்.....
கற்பனைப் பெண்
மயங்க
உணர்ச்சி உறவில்
ஒரு சிசுவின்
ஜனனம்!

உணர்வின் அடிநாதங்கள்

கண்ணே நாமிருவர்
தென்னை மரங்கள்
சலசலக்க.....
நிலவின் ஒளியில்
பேசிய
இன்பக் கடதைகள்
எல்லாமே எனக்கு
ஏனே மறந்தே
போய் விட்டன;

உந்தன் அழகிய
மேனியை அரவணைத் து
உலகத்தை மறந்த
நினைவுகள் அழிந்தே விட்டன;

உன் விழிக்கொ
கண்டு
நான் வடித்த
கவிகள் இன்று
மறந்தே போய் விட்டன;

இன்று
உழைப்பு உழைப்பு
ஓயாத உழைப்பு
உழைப்பின் பிடியிலே
உருஞும் வர்க்கமாய்
உலகில் வாழும்
காலமெல்லாம் —
பிறக்கும் கவிகள்
வர்க்க உணர்வின்
அடி நாதங்கள்.

நீண்ட கனவுகள் நிறைவேரு ஆசைகள்

நீண்ட கனவுகள்
நிறைவேரு ஆசைகள்
எங்கள் பரம்பரைச்
சொத்துக்கள்;

தேற்றைய யுகத்தில்
எங்கள்
இன்றைய வாழ்வுக்கு
வழி சமைக்க வந்த
நாலுபேர்
இன்று —
வழி தவறிப் போனதால் .....

நீண்ட கனவுகள்
நிறை வேரு ஆசைகள்
எங்கள்
வாழ்வு இலக்கியத்தின்
தொடர்க்கைகள்!

நாங்கள்

பொதுமைப் பூங்காவில்
புதிய மலர்களாய்
பொலிவுடன் பூக்க.....
இன்று —
கால வெள்ளத்தில்
முழுகியதால் —

நீண்ட கனவுகள்
நிறைவேரு ஆசைகள்
எங்கள்
எழும்மை உலகின்
வீழ்ந்து போன
ராச்சியங்கள்!

வறுமைப் பேய்
எங்கள் குடிசைகளில்
தாண்டவம் ஆட
நாங்கள் வெறும்
வயிறு களைத் தடவியே
காலம் கழிப்பத ஏல் ... .

நீண்ட கனவுகள்
நிறைவேரு ஆசைகள்
எங்கள்
வாழ்வு வீணையின்
உடைந்துபோன
இழைகள்!

நேற்றைய யுகத்தில்
பொதுமைப் பூங்காவில்
பூக்காத நாங்கள்
நாளை வரும்
யுகத்தில்
பொதுமைப் பூங்காவில்
சிவந்து சிரிப்போம்.

எங்கள்
நீண்ட கனவுகள்
நிறைவேரு ஆசைகள்
வாழ்வு வீணையின்
புதிய கீதங்கள்;
அன்று நாங்கள்
எழுச்சி பெற்ற
ராச்சியத்தின் பிரஜைகள்!

படலம்

காதர் ஹாஜியின்
மனவிக்குக்
காய்ச்சல்
வந்தமையால்
‘நர்லிங் ஹோமில்’
அட்மிட் பண்ணும்
படலம் நடக்க.....
கரத்தைக் கார
காசிமின் மனவி
தாங்க முடியாத
வயிற்று வலியோடு
உலக்கையை
தூக்கித் தூக்கி
மாவை இடிக்கிறுள்.

— அபியுக்தன் —

ஷகமாற்றம்

எரிய வேண்டிய
அடுப்பில்
ஏறியிருக்கும் டுனை
ஏறவேண்டிய பாளை
குடிசையின் மூலையில்!

திருமண நாஞ்சுக்காய்
காத்திருக்கும்
பெண்ணைப்போல்
குடிசையின் மூலையில்
இருக்கும் பாளை;

பாளையோடு
குடிசையின் மூலையில்
அந்தத் தொழிலாவியின்
பிள்ளைகள்;
விஞ்ஞான அறையின்
எலும்புக் கூடுகள்;

சாம்பல் மெத்தையில்
தொடரும்
டூனையின் தூக்கம்!

பசியின் களைப்பில்
தொடரும்
பிள்ளைகளின் தூக்கம்
ஏக்கத்தின் நினைவில்
தொடரும்
பானையின் தூக்கம்!

அந்த தொடரும்
தூக்கத்தில்
வரும் விழிப்பு;
ஒரு யுகத்தின்
மாற்றம்!

முதலாளித்துவ
 அலைகளில்
 சிக்கித் தவிக்கும்
 எங்கள்
 நம்பிக்கைப்
 படகுகள்
 செங்கொடித்
 துடுப்புகளின்
 ஜனநத்தில்
 கரையேறுகின்றன.

— நவயுகம் 3 —

கலவியில்

படமாளிகையிலும் சூட
எங்கள் பிள்ளைகள்
நச்க்கப்பட்ட
வர்க்கமாய்த்தான்
இருக்கிறார்கள்.

— அபியுக்தன் —

யாரைப்பிடிப்பது எவ்வளவு கொடுப்பது

யாரைப் பிடிப்பது
எவ்வளவு கொடுப்பது
சாரைப் பாம்பாய்
சமுதாய வீதிகளில்
உலாவும் —
லஞ்சப் பேய்களில்
யாரைப் பிடிப்பது
எவ்வளவு கொடுப்பது

எத்தனை இரவுகள்
எத்தனை பகல்கள்
விழித்துப் படித்து
இன்று எங்கள்
பெயர்களின் பின்
பட்டங்கள்!
அத்தோடு —
துறையின்
கோவணம் போல
தொங்கும்
எங்கள்
எதிர்கால ஆசைகள்!

அம்மாவின் சேலைத்
தலைப்பு முடிச்சில்
அடைப்பட்டுக் கிடந்த
காசப் பறவைகள்
விடுதலை அடைந்து
எங்கள் மேஜைகளில்
புத்தகங்களாய் —
விரிந்து கிடக்க
அதனிடையே
ஒரு சிந்தனை!

யாரைப்பிடிப்பது
எவ்வளவு கொடுப்பது!

உழைப்பின் பயனைய்
சேமித்த பணமும்
வட்டிக்கு வாங்கிய
பணமும் சேர்ந்து
அழைக்கப்பட்ட
விருந்தாளியாய்
அந்தப் பேய்களின்
பைகளில்
அடைக்கலம் புக
ஒரு சிந்தனை!

யாரைப்பிடிப்பது
எவ்வளவு கொடுப்பது
ஶாரைப் பாம்பாய்
சமுதாய வீதிகளில்
உலாவும் —
லஞ்சப் பேய்களில்
யாரைப்பிடிப்பது
எவ்வளவு கொடுப்பது!

ஜீவப் போராட்டம்

ஆழிமகள் அழுவாள்;
அதிலே-
எங்கள் பயணம்
தொடரும்

இருள்
அறியாமைவான
சமூகத்திலெங்கும்
தேங்கிநிற்கும்
அதில்
புரட்சியாய் நிலவு
தவழ்ந்து சிரிக்கும்

கடல் பெண்ணின்
முகத்தில்
எங்கள் வலை
துப்பட்டியாய்...
விரிந்து கிடக்கும்;

நப்பாசையின்
ஒளியாய்
வரலையை
எங்கள் கண்கள்
நோக்கும்

எங்கள் பயணம்
தொடரும்

கன் மேடையில்
நித்திரா தேவீயின்
நடனம் தொடங்கும்;
ஆனால்-
மன வீணையில்
உழைப்புக் கீதம்தான்
கேட்கும்;

இயற்கையின் சுரண்டல்.
சில நேரம்
நடக்கும்
அக்கணம்-
இல்லாமை இயலாமையின்
குரலாய்...
எங்கள் ஓலம்
கேட்குங்

ஜீவப் போராட்டமாய்
எங்கள் பயணம்
தொடரும்

தொடரும் எங்கள்
பயணம்
ஏனே சில நேரம்
ஆழிமகளின் மடியில்
முடியும்.

அய்மா சொன்ன பொய்கள்

சோறு ஊட்டும் வேளை
அடம்பிடித்தால்
'பேய் வருகுது'
என்று பொய்சொல்லி
சோறு ஊட்டும்
படலத்தை முடிப்பாய்;
அந்தப் பொய்
எங்கள் மனதிலே
ஊரிவிடும்!

நீராட்டும் வேளை
அடம் பிடித்தால்
'பிசாச வருகுது'
என்ற பொய் சொல்லி
நீராட்டும் வேலையை
முடித்துக் கொள்வாய்;
அந்தப் பொய்யால்
எங்கள் மனமும்
பயந்து விடும்.

கசக்கும் மருந்தை
அருந்த வைக்க
‘பூதம்வருகுது’
என்ற பொய் சொல்லி
அந்த கசப்பை
ஊட்டிடுவாய்;
அந்தப் பொய்யால்
எங்கள் வாயும்
அதனை விழுங்கிவிடும்!

பசியால் குரலெழுப்பி
அப்பா பணத்தோடு
வரும்வரை
காத்திருக்கும் வேலை
‘அம்மா நம் நிலைக்கு
யார் காரணம்?’
எனக் கேட்டால்.....
‘தலை விதி! தலை விதி!!’
என்ற பொய் சொல்லி
சமாதானப் போர்வை
போடுவாய்
அந்தப் பொய்யால்
எங்கள் மனமும்
விரக்தி அடையும்!

ஓ... அம்மா
இதுவரை நீ சொன்ன
பொய்கள் எங்கள்
நன்மைக்காய்
இருக்கலாம்
ஆனால், ‘தலைவிதி’
என்ற பொய்யை
நாங்கள்
ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

உன் பொய் மாத்திரைகளை
விழுங்கவெத்து—
வேதனை வயிற்றுவலியை
தந்தவர்களை
நாங்கள் அறிவோம்—

இன்று நாங்கள்
காளையர்கள்;
குழந்தைகள் அல்ல
பேய்க்கும் பிசாசுக்கும்
பூதத்துக்கும் தலைவிதிக்கும்
பயந்து சாக!

துயரப்பயணங்கள்

ஏழ்மைக் குயிலொன்று
வாழ்வு மரத்திலிருந்து
சோக கானம்
இசைக்க—

குடிசையிலே பசி
விளக்கின் ஒளியோடு
உடல் மைதானத்தில்
உழைப்புச் சிறுவர்கள்
விளையாட
வந்த தலைவர்களின்
'சோலைஸ்' உரைகள்
எங்கும் ஒலிக்க...

எங்கள் துயரப்பயணங்கள்
தொடர்கின்றன.

பசிப் பந்துகள்
வயிற்றுச்சுவர்களில்
மோதி—
ஒலச் சுப்தம் ஒலிக்க

நோய் வீதிகளில்
மரண வண்டியின்
பயணம்
தொடக்கும் வேலை

எங்கள் துயரப்பயணங்கள்
மரண எல்லையை
அடைக்கின்றன!

நீளப்போகும் உழைப்பு

ஏ... கருப்பா!

இன்னுமா

உன் உழைப்பு

நீள்கிறது!

உதிரம் வியர்வையாய்

உருஞும் மேனியுடன்

நீஞும்

உன் உழைப்பை

மூலதனமாய் கொண்டு

உயர்ந்து நிற்கும்

அந்த துரையின்

பங்களாவை

இன்னுமா நீ பார்க்கவில்லை?

பிறந்த மேனி
 தெரியும் படியே
 திறந்த சேலைகளுடன்
 திரியும் மலையக
 காட்டு ராணிகளின்
 கற்பைச் சூறையாடி
 வாழும்—
 அந்தத் துரைத்தன
 காமகீ கூட்டத்தை
 இன்னுமா நீ காணவில்லை!

உன்
 அறியாமை மோகத்தின்
 மரணத்திலே
 மலையகம் எங்கும்
 புரட்சி மழை
 பெய்தால் என்ன?

ஒ... கெருப்பா
 விழித்துக் கொள்!
 ஏட்டுக் கல்வி அறியா
 உன்னை இனி
 எவனும் ஏமாற்ற
 முடியா யுகமிது!

நம் உழைப்பின்
 உரிமையாளர்
 நாமே என்று
 நாம் உணர்ந்துவிட்ட
 காலமிது!

அதனாலே—

என் தோழா!

புரட்சி மழை

எங்கும் பெய்திட

உந்தன் வர்க்கம்

புதிய வாழ்வு

பெற்றிட

இரு மாற்றம்

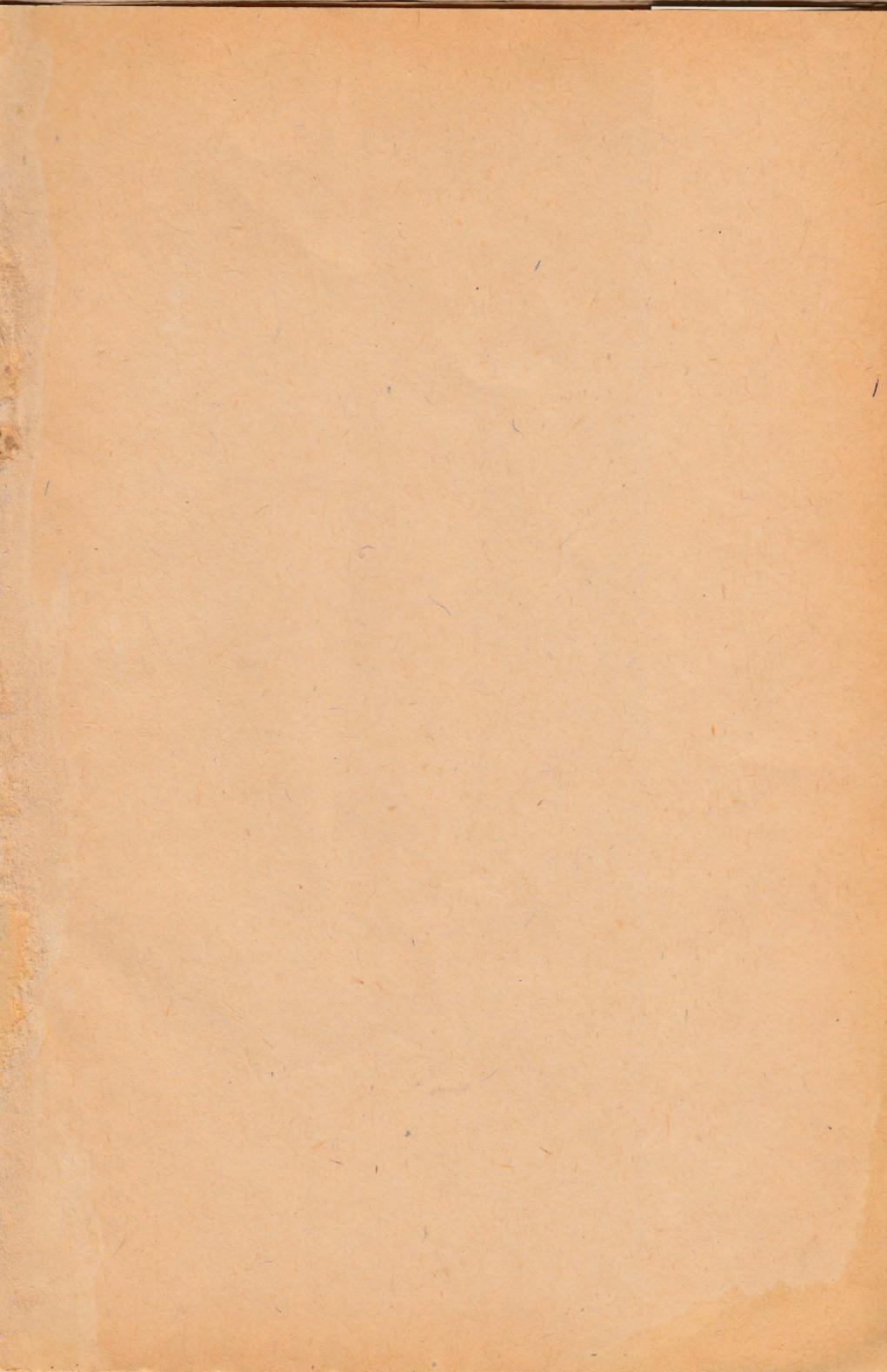
நிகழ்ந்த பின்

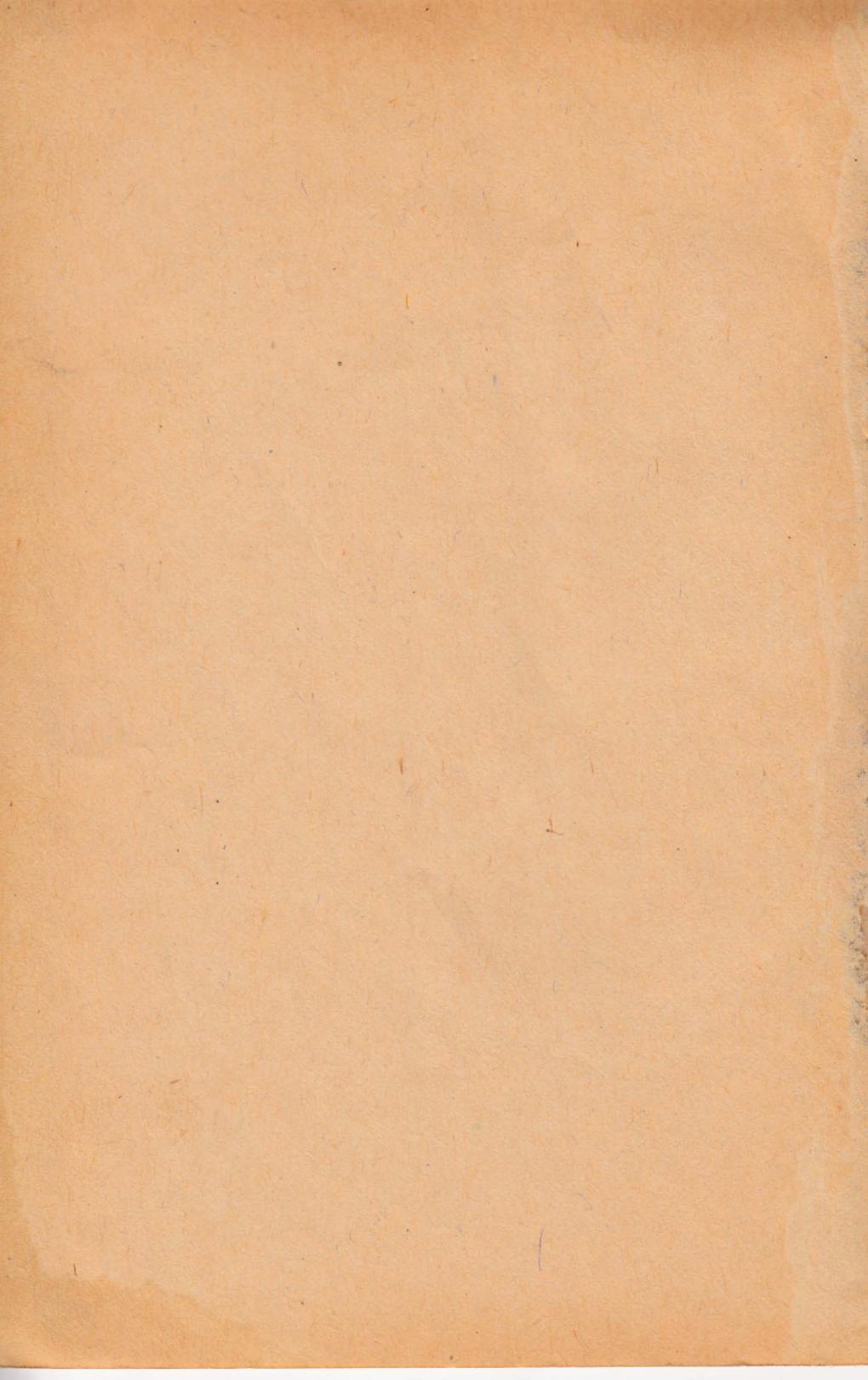
ஓ.....கருப்பா

இனி-

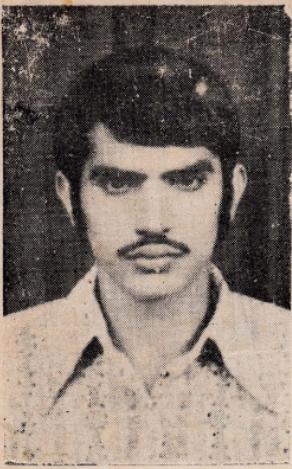
உன் உழைப்பு

நீட்டிமா!

பல துடிப்பான் இளைஞர்களை இலக்கிய உலகிற்களித்த புதுக் கவிதையால் அறிமுகமானவர் 'மேமன்கஷ்'. எடுத்த எடுப்பில் ஒரு தொகுதியை வெளியிடக் கூடியளவு புதுக் கவிதைகளை அவர் படைத்துள்ளார் என்பது ஆச்சரியமானதல்ல. இந்த வரி களில் அவர் எதை விரும்புகிறார் என்பது துலாம்பரமாக விளங்குகின்றது. துடிப்பு மிக்க கருத்துகள் உடனடியாக புதிய ஈழத் தில் பிரவகிக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடனேயே இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இவரின் நூலையும் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பக வெளியீடாக முன் வைக்கிறது.

தனது மேமன் இனத்தின் பீதுள்ள பற்றுதலால் 'மேமன் கவி' எனப் புனைபெயர் தரித்துக் கொண்ட இவரின் இயற் பெயர் ஏ. கே. ஏ. ரஸாக். இவரின் தாய்மொழி குஜராத்தியாக இருப்பினும் இவரது சங்கநாதத் தின் ஆயுதமாக தமிழே விளங்குகிறது. அதனால்தான் தமிழ்ச் சொற்களை இவர் 'ஒருவகச் சிறப்புடன் கையாள்வது பல்ரை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது.

இவரின் இத் தொகுதியின் மூலம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் புத்தம் புதிய பல இளைஞர்களின் ஆற்றலுக்கே வரவேற்பு கூறுகிறோம்.

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்